

fuldkomment nødvendigt, at man indenfor Byraadet afskiller de to Virksomheder, saaledes at man ikke giver dem, der skulle paafjende Forvaltningen, Ansvar for selve Forvaltningen; det vilde være fuldkommen meningsløst; og det er netop Grunden til den Forandring, der er steet, at man vil styrke Børgerrepræsentanternes Stilling som det af Samfundet til at kontrollere Forvaltningens valgte Organ, overfor selve Forvaltningen. At man da tillige sørge for det borgerlige Elements Udvikling i Forvaltningen, forekommer mig netop at være i den kommunale Friheds sande Interesse. — Den ærede Secretair, som idag havde Ordet (Sonne), fremsatte Udskiftning, som jeg ikke idag skal forsøge paa at imødegaae, men forbeholde mig at besvare til en anden Tid; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at han tog noget feil, naar han sagde, at Børgerrepræsentanterne i dette Dilemma vælge Skolelærerne. For det Første vælge ikke Børgerrepræsentanterne dem, de vælges et andet Sted, og de Udtryk, der i saa Henseende findes i Lovudkastet, tør jeg derfor heller ikke betragte som et Løfte fra den høitærede Indenrigsministers Side om at lade Børgerrepræsentanterne komme til selv at vælge Skolelærerne; og for det Andet gjøre Børgerrepræsentanterne Indstilling om Antagelsen af Skolelærerne i Forening med Skolecommissionsjonen, og af Skolecommissionsjonen er Borgmesteren Medlem, saaat altsaa Børgerrepræsentanterne ikke, som den ærede Secretair meente, alene, uden Indblanding fra Borgmesterens Side, vælge Skolelærere. Det var det Æneste, jeg hørte nævne som Exempel paa, at Børgerrepræsentanterne skulde faae mindre Myndighed efter dette Forslag; thi den ærede Secretair forudsatte ligesom jeg, at det naturligviis ikke vilde blive Communalbestyrelsen formeent med Hensyn til enkelte Anliggender at benytte den Hjælp, som det ofte er nødvendigt at paakalbe med Hensyn til visse Forvaltningsgrene. Jeg haaber altsaa, at den ærede Secretair, hvis han fastholder sin Paastand, at der skulde være givet mindre communal Frihed ved det foreliggende Lovudkast end den, vi tidligere have haft, nærmere vil oplyse dette; hidtil er der ikke anført et eneste Beviis for, at den Paastand er rigtig.

Krieger: Jeg havde tænkt mig, at den første Behandling, som der blev dette Lovforslag tilbeel her i Thinget i forrige Samling, ogsaa i det Hele kunde være bleven betragtet som en første Behandling af det i Aar forelagte. Efter de Ytringer, der ere faldne fra forskjellige Sider, og da navnlig fra den ærede Secretair, fra Bornholm (Sonne) og fra et høitærværdigt Medlem (Bindeshall), frygter jeg imidlertid, at der kan være nogen Anledning til, ligesom det sidste ærede Medlem nu gjorde, ifølge en stærk Opfordring dertil fra den ærede Secretairs Side, at minde om denne Sags virkelige Stilling, thi det forekommer mig, at man paa mange Punkter er ikærb med at glemme, hvorledes de Forhold ere, hvorunder Lovforslaget er blevet forelagt, hvorledes Forholdet er nu, da Sagen skal endeligt ordnes. Et hvert Lovforslag er indtil en vis Grad — det er aldeles nødvendigt — haade med Hensyn til hele sit Indhold og med Hensyn til sin Form afhængig af de andre Villaar, hvorunder det fremkommer, ligesom det naturligviis i sit inderste Væsen maa være afhængigt af de Forhold, som det skal ordne. Men spørge vi nu, hvorledes de Forhold ere, hvorunder nærværende Lovforslag er fremkommet, saa bliver Svaret, at det er saadanne Forhold, som med Nødvendighed maae medføre, at Lovforslaget kun kan blive et Forslag til en Stykværkslov, og man har da kun Valget imellem at tage imod en saadan Stykværkslov eller at opsætte det hele Lovgivningsarbejde paa dette Omraade, indtil Forholdene forandre sig. Man paaberaaber sig meget stærkt den Grundlovsparagraf, som vi Alle godt kjende, nemlig § 91 i den gjenneufsteede Grundlov, hvorefter Communernes Ret til under Statens Tilfyn selvstændigt at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov. Men dette er kun en enkelt Paragraph i Grundloven, mine Herrer, og der er dog og skal være Sammenhæng imellem alle Grundlovens forskjellige Bestemmelser. Der er en anden Paragraph i samme Grundlov, med hvis Gjennemførelse det er gaaet meget langsomt, og som dog staaer i en meget nøie Forbindelse med den næstnævnte Paragraph, nemlig § 71, hvorefter